

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. P., bytem K., zastoupeného: Mgr. Pavel Voříšek, advokát, se sídlem K Nemocnici 2375/2a, 350 02 Cheb, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 21.5.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 8.1.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Voříška na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč na účet č. X, VS 2781960, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou *žalobou ze dne 21.5.2015* (připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí) adresovanou Městskému soudu v Praze a doručenou mu dne 22.5.2015, se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, *ze dne 25.3.2015 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ *č.j. X ze dne 8.1.2015*, kterým mu přiznala od 21.12.2014 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**) ve výši 5.803,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 20.11.2014 je od 20.11.2014 invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 35%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 25.3.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 5.3.2015 bylo zjištěno, že *žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona,

neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 30-45%, přičemž žalobci bylo stanoveno 35% a tato míra ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity 30.9.2014.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho bylo rozhodnutí vydáno na základě nesprávného a neúplně zjištěného stavu, když z lékařských zpráv i s ohledem na jeho faktické možnosti na pracovišti je více než zřejmé, že jeho pracovní schopnost poklesla o mnohem více procentních bodů, proto požadoval vrácení věci žalované po zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.3.2015, ale jelikož byla připojena kopie rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2015, dovodil soud, že napadeným je rozhodnutí ze dne 25.3.2015 vydané po podání námitek proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.1.2015, když kopie žádného rozhodnutí ze dne 8.3.2015 nebyla v průběhu řízení před soudem předložena; také požadoval uhradit náklady řízení, které však neupřesnil.

Pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12.6.2015 č.j. 2Ad 16/2015 - 23 byla věc postoupena zdejšímu soudu, kterému byla doručena dne 16.7.2015.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 20.11.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 5.3.2015* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity dle OSSZ – 20.11.2014 a dle ČSSZ – 30.9.2014.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.7.2015 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.3.2015 bylo žalobci doručeno dne 30.3.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV. Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru interního lékařství *po jednání konaném dne 13.11.2015*, jemuž žalobce nebyl přítomen (*souhlasil s projednáním v jeho nepřítomnosti*). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k

datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% s datem vzniku 30.9.2014 (neurologické vyšetření). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je diabetes mellitus II. typu na inzulinoterapii špatně kompenzovaný s prokázanou distální diabetickou polyneuropatií, je v péči psychiatra pro anxiózně- depresivní symptomatologii reaktivního typu + organický podíl DM a ve sledování neurologie pro esenciální tremor; dále dle neurologa a ortopeda skoliosa Th-L páteře, polytopní vertebrogenní algický syndrom na podkladě generativních změn s poruchou statiky i dynamiky. Komise proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně (cévní, oční, neurologické), zachována schopnost zvládat běžné zatížení, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi podle rozsahu postižení a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila 45% dle kapitoly IV, položky 2c přílohy vyhlášky a vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, zvýšila tuto hodnotu o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 55%. Také bylo uvedeno, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, nevhodná je práce spojená se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu; je schopen lehčí práce a možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu s možností dodržovat dietní režim a práce s dodržením uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise uvedla, že nebyla stanovena KLP vzhledem k charakteru postižení žalobce. *(Stejnopis posudku byl doručen straně žalobce i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.11.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.1.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce již od 30.9.2014 k poklesu míry pracovní schopnosti o 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 35%).* PK MPSV po předložení dalších lékařských zpráv žalobcem v tomto řízení před soudem, které byly posudkově zhodnoceny, uznala žalobce invalidním ve druhém stupni od 30.9.2014, tedy tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 25.3.2015.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 30.9.2014 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude

mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 13.11.2015*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 82/2015 ze dne 22.1.2016, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydána žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity žalobce již na základě posouzení na OSSZ Sokolov, tak i v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 25.3.2015.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v žalobě požadoval náklady řízení a soud mu přiznal za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč celkem 2.600,-Kč i 21% DPH z této částky, tj. 546,-Kč, neboť je jeho plátcem. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal částku 3.146,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif.*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. ledna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně